

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

VI. Iac. Sadoletvs Episc. Carpent. Hieronymo Nigro, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

ges, tibiq; persuadebis, te à nobis verè fraterno animo amari & coli. Carp. XVI. Cal. Junij, M.D. XXIX.

VI.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARPENT.

Hieronymo Nigro, S. P. D.

Tuas literas accepi XV. Calen. Aprilis ex Vrbe datas: quibus minificè sum delectatus, sunt enim totæ rhetorum, nec solù discretè atque eleganter, sed ab eo etiam scriptæ, cuius charissimam habeo erga me voluntatem. In quibus quæ de vrbe & rerû vrbianarum statu ad me scribis, sunt illa quidem acerba & misera, nec possunt non dolore animum tantæ rerû commutationis miserericordita commouere. Sed tamen debemus aliquando esse viri, & ea fortiter ferre, quæ mutare minimè possumus. Quamobrem alia sequimur, & quæ magis ad nos pertinent. Est autem imprimis mihi Nigro tibi gratulandum, quòd eum ex rectissimis studiis rusticis allicuitur es tuorum laborum & vigiliarum fructum, ut spe iam certa ad immortalitatem niti posses. Cuius diuino illo cupiditatis ardore qui semel correpti sunt, quid mirum, illis si deinde forderit ista omnia quæ vulgo habentur amplissima? & ad aliud vitæ feruoræ genus? Obscurum in populo illud quidem: sed cælesti vitæ imprimis accommodatum. Quod ego summa eum voluptate animi possideo & colo. Neq; verò arbitror maius mihi munus à Deo immortalis potuisse tribui, quàm hunc animi sensum vitæ quæ statum, in quo illa tantum procurans, quæ huius officii & muneris, quod sustineo, propria sunt: quod reliquum est tēporis, in eis studiis delectationibusq; consumo, quæ digne sunt viro, qui quidem sit vir hoc est, qui actionû consiliorumq; suorû non populari iactationem & laudem, sed Deum veramq; sapientiam constituat sibi finem. Quocirca tibi facilè credo affirmanti, apperere te eandem vitam, mecumq; esse cupere. Noui enim omnes sensus animi tui cum propensos ad quietis studium, tum moderatione concordiaq; placatos, ut verè beatæ vitæ desideriu, sibi in re ceterarum rerum non corrumpat cupiditas. Quod scribis autem quo minus ad nos, ut constitueras, accedere potueris, corporis morbum tibi prius, deinde itinerum pericula fuisse impedimentis: sanè quàm moleste fero. Sunt quidem omnia (ut scribis) hisque ita perturbata, ut ignores planè quo in loco potissimum consistendû sit. Sed si quod vsquam vestigium remanet certam tunc quietis & ocij, in his certè est locus, in quibus homines natura magis quàm legib. ad sedatam & tranquillam vitæ accommodati sunt. Vix audeo tibi exigua deferre, cuiusmodi sunt mea. Sed tamen qualiacunq; sunt, parata tibi semper non minus volui esse.

esse, quàm mihi: tibi habere hoc debeas persuasum, mansurum
semper apud me & fidem, & constantiam semel susceptæ erga
benevolentia. Ego hic habeo cum Musis rationem, verum di-
nionibus: iam quæ commentarium scripsi in Psalmum nonagesi-
mum tertium: quem cum legeris, cognosces, posse res sacras et-
iam Latinè, ornate quæ perscribi. Non quòd id à me perfectum
sit: sed eius rei certè simulacrum quoddam est à nobis & imitatio
adumbrata. Hunc iam mihi homini omni virtute & dignitate
amplissimo, mihi quæ vetere amicitia coniuncto, Federico Pro-
goso Archiepiscopo Salerni: qui nunc in Italiam proficiscens
librum Venetijs imprimendum est curaturus ab Aufalano no-
stro, cui hanc me debere confiteor gratiam, si modò hæc gratia
ac non onus potius & labor. Nam ipsius Federici nomini libere
dicatus est. In his ego nunc versor cogitationibus. Literas col-
præcipue, ab his cum relaxo animum, refero me ad agriculturæ
oblectamenta. Habeo autem prædium quædam rustica, quæ ve-
strum quemus, qui estis urbani, delectare etiam possent. In his
suburbanos hortos, viriditate, ornatu, copia tam aquarum quam
arborum lætissimarum imprimis nobiles. Hos ego inuiso fru-
quens, capio quæ haustus ætæterni cæli. Hoc enim Sæoniam
est, sic didici ex eius schola. Quare ex eo, narrabit tibi quo ille pa-
cto fieri oporteat. Qui quòd viuit, quòd saluus est, quòd, sicut
confluit, Democritio more rider & despicit omnia valde mihi
hercule gratum est. Semper ille quidem amabilis. Sed nunc et-
iam magis, quod ex magna amicorum & iucundorum hominum
turba nobis est penè solus relictus. Tu illi multam à me salutem
item quæ cæteris, qui ex illa vetere nostra iucundissima sodalita-
te sunt reliqui. Tu vale, Niger, & nos dilige. Paulus mihi & in mo-
ribus, & in literis apprimè satisfacit. In quibus tantos iam habet
processus, ut mihi ipsi magistro sæpe fiat monitor, *τοῦ μὲν πρὸς
τοῦ κρείττους διδασκάλου*: hoc in eo optimè quadrat. Ita confido
magno eum & familiæ nostræ, & amicis omnibus fore ornamento.
Is tibi reddidit salutem plurimam. Vale. Carpent. XVI. Calend.
Iunij, M.D. XXIX.

VII.

HIERONIMVS NIGER IACOBO SADO
leto Episc. Carpent. S. P. D.

Satis non fuerat, me è naufragio illo emersum, ad patrum
littus adnataste, nisi ad spectandos deflagrate urbis cineres
rediissem. Sed is est rerum itatus, atque ea totius Italiæ calamitas,
ut nullus sit angulus, in quo non aut hostes sæuiant, aut Tyranni
dominentur. Quare hæc in iuria gratulandum tibi est, quòd
in tra-